

W NIEDZIELĘ DNIA 18. SIERPNIĄ 1905.

Z Wiednia d. 10. Sierpnia.

J. C. K. Apostolska Mość raczył kassiera główney bankocetlowey kasły, Tadeusza Frañ de Ehrfeld, na dowód swego naywyższego ukontentowania z tego wieloletniej pilney, gorliwej i w wielu zdarzeniach użyteczney służby, mianować naytaskawiey C. K. radcą z uwolnieniem od taxy.

J. C. K. Apost. Mość raczył naytaskawiey rozporządzić, aby między Wiedniem i Wenecyą zaprowadzona była codzienna poczta przez Bruk, Klagenturt, Villach, Arnoldstein, Tarvie, Pontafel, Resciuta, Ospedelatto, St. Daniel, Werden, Codroipo, Valvasone, Perdenone, Sacile, Conegliano, Lova, dina, Treviso i Mestre, tudzież aby idąca już codziennie do Tryestu poczta połączona z nią była aż do Weyden.

W Töplitz w Czechach odbyła się czuła nroczyść d. 29 Lipca. Wdzięczni mieszkańcy pobliskich okolic, bez żadnego innego wezwania iak tylko własnego serca, zbrali się do kościoła w Töplitz i profili Boga o długie życie dla Nayjaśnieyszego Franciszka II. który ziechał do Czech i zapobiegł grożące mu głodowi. Po nabożeństwie mowiono modlitwę, która wszystkie poruszyła serca i

wdzięczne łzy wycisnęła dobrych tych ludzi, iż odwrocono od nich uciskające nieszczęście.

D. 24 Lipca o godzinie 6 i 25 minutach z rana dała się uczuć w Eisenart w Styryi przy zupełney ciszy wiatru potroyne trzęsienie ziemi, pod czas którego cieplomierz Reaumura okazywał 18 stopień. Średnie było najmocniejszye lubo krótkie. Drugie nastąpiło o 6 i 35 minutach, a 3cie o 10 i 10 minutach. Wiatru ciągle nie było, a powietrze tak było gęste, że dym nie mógł się wznosić, tymczasem widnokrąg nie był zachmurzony. W południe powstał póżocny wiatr, widokrąg zachmurzył się i nastąpił mocny deszcz, który całą noc i nazajutrz przez cały dzień padał.

Z Brynu d. 9. Sierpnia.

Podług wyznania dziekana w Roffitz, X. Mucha, daie Baronowa wdowa Hell ubogim swoim poddanym w państwie Dallschitz od gmięfiący aż do ukończonych zbiorow codziennie w zamku swoim Rumfordzką zupę i wydaie na każdą takową zupę po 100 ryń. Tak patryotyczny i ślachetny czyn przy terażniejszy drogocności i powszechney nędzy zasługuje nie tylko na naywiększą pochwałę, ale ~~cały~~ godzien iest naśladowania,

Serwiyscy powstańcy, podług listu pod d. 30 Lipca, spusztoszyli wiele Tureckich miaysc na granicy ich prowincyi, i ściągali znaczne korpusy naprzod, zwłaszcza iak się dowiedzieli, że Basza Bosnii i Seraskier tey prowincyi ciągną z woyskiem ku Montenegro, dla poskromienia tamteyszych mieszkańcow, którzy powstałi. Lecz trudno, aby im się udało to przedsięwzięcie, gdyż Montenegrynie od czasow Skanderberga nigdy nie byli od Porty podbitemi, ani iey żadnego haraczu nie opłacali owszem od 4 wiekow mężnie swoją utrzymują wolność, a tem mniej teraz mogą bydź podbitemi, gdy wszyscy sąsiedzcy chrześciance broń przeciw rządowi Tureckiemu podnieśli.

List z Konstantynopola pod d. 10 Lipca donosi, że tam nadeszła wiadomość z Romelii, iż tamteysi rozboynicy bardzo się pomnożyli, miasta Adrianopol i Rodastó opasali, i grożą ich opanowaniem; basza Albanii odebrał prze- ro powtorny rozkaz, aby marsz swoy do tey prowincyi przyśpieszył.

Z drugiey strony wpadł Pasman Oglu po nieprzyjacielsku do Ruszszuka, i nie tylko to miejsce, ale całą okolicę złupił i spusztoszył. Na tę wiadomość postanowił W. Sultán, iak zapewniają, postać znaczną liczbę regularnego woyska z dostateczną artyleryą przeciw temu buntownikowi.

Porta odebrała przez gońca urzędową wiadomość z Egiptu, że dowódzca Arnautow, Sejd - Aly, chciał swoje woyska obietnicą wielkiej summy skłonić do powstańia przeciw Hurszydowi Baszy, do zamordowania go zdobycia szturmem twierdzy Kairskiej, w której on się z woyskiem W. Sultana zamknął; ale gdy nie był w stanie wypłacić im wprzody obiecanej summy, ściągnął na siebie niechęć swoich ludzi, i zamysł jego do

skutku nie przyszedł. Widząc tedy zawiedzione swoje nadzieie, zaczął wątpić o utrzymaniu się przy Kairze i o bezpieczeństwie własnego życia tak z strony swych podkomendnych, iako też z strony mieszkańców, i we zwał Elfi Beja na piśnienie, aby przybył obiąc rządu nad tą stolicą, poczem ten rozpoczął tam marsz swoy i przy odejściu tego rapportu doszedł już był do Romanide.

Wczasie gdy się to działo przybył Kapitan Basza z swoją eskadrą do wod egipskich, lecz dla przewyższających się nieprzyjacielskich nie śmiał swojego woyska na ląd wysadzić.

Z Peterzburga d. 20 Lipca.

Aktualny szambelan Resanow, który iak wiadomo popłynął na okręcie Nadeshda, pod dowództwem Kapit. Krusenstern, iako Rosyjski poseł do Japonii, pisze w urzędowym raporcie do Imperatora pod d. 27 Października 1804 z portu Nangasaki w Japonii, że wspomniony okręt przybył d. 26 Wrześ. szczęśliwie i bez żadney straty tak w statkach iako i ludziach do tego portu, że Kapit. Krusenstern, inni oficerowie, uczeni, &c. zupełnie są zdrowi, i że od rządcy portu Nangasaki po przyjacielsku przyjętemi zostali. Raport ten przywiózł Hollenderski okręt do Batawii, a stamtąd dostał się przez Kopenhagę do Peterzburga.

Imperator Jmć. oświadczył swoje ukontentowanie Adm. Chanikow, dowodzącemu wporcie Kronstadzkim, za znalezienie wszystkiego wdobrym porządku wczasie swojej tam bytności, równie iak Adm. Tete za dobre utrzymywanie powierzoney jego rozkazom floty.

Imperator Jmć. nakazał wdziać dworską żałobę z powodu śmierci Xżny Sabaudzkiej

Maryi Teresy, żony Hrabiego Arcezyi od d. 5. t. m. na 8 dni.

Z Londynu d. 30. Lipca. (Przez nadzwyczajną okazję.)

Do dziś dnia nie mamy ciągle dalszej wiadomości o połączonej nieprzyacielskiej flocie. Podług dzisiejszych pisu naszych, miał Amerykański kapitan zawieść do Ameryki wiadomość, że w zachodnich Indyach słyszał mocne strzelanie z armat; lecz dla grubey mgły nie mógł rozpoznac żąd właściwie pochodziło. Domyślają się więc tylko, że musiała zaydź bitwa między Francuzką i Angielską flotą; ale że podobne okrętowe doniesienia często bywają zmyślane, nie dają tu zatem tej powieści wiary.

Z Gdańska d. 30 Lipca.

Wczoray nadeszła tu wiadomość, że oddział Rossyjskiego woyska idziejku południowym granicom Polski.

Okolo fortyfikacyy na uysciu Wisły pracuje ciągle kilka tysięcy ludzi.

Z Hagi d. 3 Sierpnia.

Wyprawa w Texlu jest inż prawie gotowa do odplynienia: 15,000 woyska udało się do niey po większey części z obozu Zeyst. Jenerał Marmont wyjechał wczoray wtowastwie Jeneratów Vignolle i Sebastiani z wsi swojej Sparrendal, którą kupił, do Amsterdamu, a stamtąd uda się jutro do Helder dla wslądzenia na eskadrę. Do 8 t. m. wszystko musi być gotowe do odplynienia. Drogi do północney Hollandyi były dotąd zastane woyskiem, furami i artyleryą. Adm. de Winter, który tą wyprawą dowodzi, wysłał codziennie gońców do Radpeasyonisty lub ich od niego odbiera.

Wyprawa w Helwetsluys, mająca iuce od Texelskiej przeznaczenie, gdyż, iak mówią, ma do wschodnich Indyj popłynąć, bę-

dzie dopiero na koncu tego miesiąca do wyscia pod żagle gotową.

Z Berlina d. 3. Sierpnia.

Na dniu 31 przeszłego miesiąca odprawił się w tuteyszey stolicy chrzest córki Xięcia Wilhelma, urodzoney dnia 4 Lipca, a to w przytomności familii Królewskiej. Z tego powodu był u Xięcia Wilhelma wielki obiad, po którym Pan Sack kaznodzieia nadworny Królewski i pierwszy konsyliarz konsystorski obrządek chrztu odprawił. Królowa Jmć trzymała do chrztu młodą Xiężniczkę, którą iey JW. Dorville pierwsza Ochmistrzyni podała. Xiężniczce tej dano imiona: Fryderyka, Ludwika, Karolina, Amalia, Wilhelmina. Swiadkami chrztu byli: Przytomni: Najjaśnieyszy Pan, Królowa Jmć, Xiążę Henryk, Xiężna Heurykowa wdowa i Xżę Ferdynand z małżonką swoją. Nieprzytomni: Imperator Jmć Rossyjski, Xiężna Oranii, Xiężna York, Xiężna dziedziczna Oranii Fulda, małżonka Elektorowiana Heskiego, tudzież Landgraf z małżonką swoją i Xiążę następcą Hellen-Homburg.

Pan Lilljehorn, jenerał-Leytnant Szwedzki przybył z Drezna do tuteyszey stolicy.

Wczoray u W. Marszałkowej Hrabiny Vefs była wielka schadzka z powodu dzisiejszych imienia kochanego naszego Monarchy. Dziś jest wielki obiad u Królowey, gdzie zaproszeni są wszyscy ministrowie stanu i jenerałność.

Przybył tu z Petersburga gońcem P. Duwal, kolegialny assessor, tudzież goniec z Paryża. Gdy z Paryża wyjechał wiadoma tam inż była odniana względem przeznaczenia P. Nowosilcowa, i domyślają się, że listy jego ściągają się do tego interessu.

Hrabia Bernsdorf, brat Duńskiego ministra stanu przyjechał do tuteyszego miasta.

Z Paryża d. 29. Lipca.

Domysł iakoby nasza Tulońska flota do Indyy zachodnich popłynąć miała, zdaie się następująca wzmianka w Monitorze potwierdzać.

" Pod dniem 16 Lipca mamy wiadomości z Anglii zadziwiają się tam mocno, iż dotąd żadnych nie mają nowiu, o naszych połączonej eskadrach; długo jeszcze Anglicy żądnej o nich nieodbierają wiadomości; lecz gdy je odbierą, zdumieją się zapewne wielce nad nami.

Jeżeli połączona flota popłynęła do Idyy wschodnich, tedy lord Nelson, który mniema iż do Europy powraca, bardziey niż kiedy obfakany zostanie. Nawykłe do klimatu wojska które taż flota z Indyy zachodnich zabrała mogą być ieszcze na ten sposób powiększonymi, tak z Kapu, iako i z wyspy Francuzkiej.

Z Paryża do Medyolanu ma być założona Telegraficzna linija. Pobiegł ślad goniec do Wiednia z ważnymi depezsami. Odpowiedz na nie jest tu z wielką niecierpliwością oczekiwana.

Dnia wczorayszego Cesarz Jmć dawał audyencyą w St. Cloud; na który Margrabia Luche sini poseł pruski przedstawił szambelana Hrabiego Ströf z Śląska, P. Sekere prezidenta sprawiedliwości Trybunału w Berlinie i P. Leitholi officyera od huzarów.

Naywyższy dowódca Cesarskiej flotyli Admirał Lacroffe, przestał list następujący ministrowi morskemu.

Z Boulogne d. 25. Lipca.

Mam honor JW. Panu kopią doniesienia, którym odebrał od kapitana Hamelin, dowódcy jednego oddziału flotyli. Dnia 23 wyszła ona z Fecamp i w Dieppie zarzuciła kotwice. Z doniesienia pomienionego łatwo postrzedz można, iż pomyślności flotyli powiększają się co

dziennie, i że mogłyby być świetniejsze daleko, gdyby nie wiatr zbyt mocny, i gdyby morze wzburzone na zawadzie nie było.

Podp. *Lacroffe.*

Potem następuje doniesienie kapitana Hamelin. Pisze on z Dieppy pod d. 23 iż dnia tego zrana, wyptynał z Fecamp na morze, z oddziałem flotyli złożonym z dwóch korwet, l'Audacieuse Lafondre, 6 kanonierskich szalup 10 statków i z 8 peniszow, razem 26 zagłow w bliskości, krążyła i Angielska fregata, z korwety i jeden kuter. Kilkakrotnie zbliżali się Anglicy, przyszło nareście do bardzo żywej atarczki, po której nieprzyjaciel ustąpić był przynuszony, albowiem jego okręty bardzo uszkodzonymi zostały. Dowódca naszey fregaty Lafondre został mocno w rękę od kuli rannym. Opuścił on swoje stanowisko, wstawiając, niech żyje Cesarz. Nieprzyjacielski oddział zapewneby wpadł był w nasze ręce, gdyby nam morze wzburzone nie przeszkodziło. Gdykolwiek odpocznieniy w Dieppie, natychmiast do Boulogne popłynieniy. W pomienioney atarczce, mieliśmy 7 zabitych, a 22 rannych.

Po wyjeździe posta Austryackiego z Genui Barona Giusti, przybył tam Austryacki jeneralny konsul Matrynoli, w celu sprawowania złączeń danych mu od Wiedeńskiego dworu.

Droga przez górę Cenis jest już skończoną, i naypiękniejszy wystawia widok, a razem zadziwienie wrażeń nad śmiałością tego dzieła. Dnia 18 t. m 400 konnych grenadierow z Cesarskiej straży tę nową drogę przebyło. Jest to pierwsza jazda, która tamtędy odprawiła podróż.

Radca stanu Fleurien został mianowany członkiem senatu, a P. Boyer pierwszym chirurgiem Cesarza. P. Portalis, który tu z Ratygą

Dony przybył obiał urząd jeneralnego sekretarza wydziału interesów duchownych.

Na mocy ostatniego pokoju z Deim Tripolitanskim, południowa Ameryka ma mu 60,000 piastrow zapłacić, za uwolnienie Amerykańskich jeńców pod tym warunkiem iż już nigdy więcej Ameryka nie będzie żadnych dawać okupów Deiowi.

Okręt Hiszpański Kastor przybył z Peru do jednego z Cesarzkich portów z 70,000 piastrow, i wielu produktami.

Utrzymują tu teraz, iż wstęp do negocjacyi między Anglią i Francją nastąpić mogłoby bez wojny na statym lądzie.

Monitor umieszcza następującą wiadomość z Genui: "P. Schaffer radca skarbowy Austryacki najął dom w tutejszym mieście. Ma on zlecenia od swego dworu rozmaite interesy skarbowe z bankierem Durazzo załatwić.

Mowią, iż wyrok Cesarzski nakazujący aniesienie dawnego kalendarza, jest już pod prasą. Ten wyrok (namieniając tutejsze pisma) będzie nowym dobrodziejstwem Cesarza, gdyż nowy kalendarz wiele niewygód i zawiłości w stosunku do zagranicznych państw sprawia. Sam Laland autor nowego kalendarza, nie jest zupełnie kontent z dzieła swojego.

Z Boulogne pod 25 donoszą, iż od dni kilku jedna tylko Angielska korpweta tego portu pilnuie. — D. 23 przyplłynął do Kale okręt Angielski Union nazwany o 150 beczkach wyszedł on z Plimatu i został zabranym od kaprow Francuzkich Prosper i Rengeux. Kapier Francuzki Alcide o 36 działach z brat bogaty okręt Angielski Anna z Nowey Ziemi do Lizbony płynący. Z wiadomości morskich te do nas dochodzą, iż kapry Hiszpańskie wspólnie z kaprami Gwadelupy działają, i że tym sposobem wielkie szkody handlowi Jamajki zadają.

Na mocy wyroku pod d. 28 Marca kaźde dziecko zmarłego Admirala Bruix otrzyma roczney pensyi 1000 fr.

Monitor zawiera w sobie następujące wiadomości z Korfu pod d. 8 Lipca: "W tutejszym mieście pokazała się zaraźliwa choroba. Ta dnia 4go sprząta wszystkich, którzy są nią dotknięci. Twierdzą, iż to jest żółta gorączka, która się tu dostała przez okręty z Archipelagu przybyłe. Jeden Rossyjski Jenerał kommanderuje teraz 8 batalionami Albańczyków. Z Rzplty siedmiu wysp 36 młodych ludzi mają kosztem Rossyi odbywać swoje nauki po znaczniejszych akademiach Europy, a 24 ma być bezpłatnie ćwiczonych w kolegiach wojennym i marynarki w Petersburgu.

Z Luki d. 15. Lipca.

Dnia wczorajszego Xiwo Piombino Luki odprawili tu wiaźd uroczysty. Pod czas Mszy S. pełnomoony minister Francuzki oddał Xciu szpadę od Cesarza Napoleona. Nasze zdrowe i przyjemne miasto zostało przeznaczone na mieszkanie dla nowego Xęcia. Obzrządek wprowadzenia był arcywspaniały. Gdy się Xę z swoją małżonką do kościoła udał, szła ona pod baldachimem niesionym od kanoników.

Od brzegow Menu d. 30. Lipca.

Stychać, iż Xę dziedziczny Meklenburg Schwerin, ma sobie córkę Elektora Wirtemberskiego zaślubić.

Francuzki poseł w Szwajcaryi J. Vial ma w krótcie na kilka miesięcy do Paryża odjechać.

Tak w Bambergu iako w innych miastach Niemieckich, zaszyły małe niespokojności z przyczyny drożyzny, lecz te w krótcie przytłumiono.

Wynalazek szybkonoszew nie długo trwał tę o 24 działach z warsztatu.
 we Francyi. W tych czasach ieden tylko był w drodze na pięknym gościńcu z Paryża do Orleans. Właściciele ich albowiem więcey mieli kosztu niżli zysku.

Podług listow prywatnych z Francyi, d. 14 Lipca 25,000 woyska znajdowało się w Boulogne na okrętach z żywnością i potrzebami woiennymi pod dowodztwem Jen. Dawoust; a jazda, która pod naczelnictwem Jen. Baraguey d'Hilliers, dla wzmocnienia armii nadbrzeżney przybyła, do 14,000 ludzi wynosi.

Na wierzechołku góry Turassus założyli Francuzi telegraf — Mowią, iż Arcy Xąż Karol w następującym miesiącu woyskowo-inspekcyjną podróż odprawi.

Z Sztokholmu d. 26. Lipca.

J. K. Mość dozwolił pod d. 16 t. m. wolnego wywozu i przywozu żywności z Pomeranii.

Rossyyski poseł P. Alopeus, wyjeżdżając stąd do Petersburga.

Na tuteyszey wyspie S. Ducha kopiąc wygrzebano bardzo wiele cztowieczych czaszek. Domyślają, że one są poległych osob w czasie wielu oblężeń za czasow Stea Sture starszego i Chrystyana II.

W Rewlu i Rydze uzbroiono Rossyyską flotę na zwyczajne ćwiczenia po Bałtyckim morzu.

Z Amsterdams d. 3. Sierpnia.

Przez Harlem przeszło dotąd 11 regimentow do wyprawy Texelskiej do Helder. Generał Kosseau otrzymał także dowodztwo przy tej wyprawie.

W Antwerpii spuszczone są nową kotwe-

Czynią tu teraz uwagę, iż najsławniejsze morskie bitwy między Hollendrami i Anglikami przypadły najsławniejszy w miesiącu Sierpniu. D. 16 Sierpnia 1652 słoczona została bitwa pod Plimutem między Admiratami Ruyter i Ascue, w której przemagała Angielska siła pobita była. D. 8 Sierpnia 1653 przy Catwyk między Admiratami Tromp i Monk, w której Anglicy tak byli porażonemi, że nie byli w stanie ponowić nazajutrz ataku przeciw strzelającym do nich na wysokości Scheeweningen Holleudrom. D. 10 Sierpnia nastąpiła druga bitwa na wysokości Ter Heide i Scheweningen, która była bardzo krwawa i kosztowała obie strony wiele ludzi i okrętow. Zginął w niej Adm. Maarten Tromp. Hollendrzy mieli na ow czas 106 okrętow i tego dokuczali przeważający Angielskiej flocy, 120 okrętow wynoszącej, aż do odstępnięcia. D. 13 Sierpnia 1663 zaszła potężna go-dzinna walka między 14 woiennymi Angielskimi okrętami, 3 palmami flukami, i 10 Wschodnio-indyjskimi i innymi Holleaderskimi kupieckimi okrętami przy Bergen w Norwegii, w której przymuszeni zostali Anglicy z wielką stratą ustąpić z placu. D. 4 Sierpnia 1666 zaszła ta bitwa między częścią floty Adm. Ruyter i Adm. Monk. Podczas której gdy Ruyter sje otrzymał posilkow, cofnął się chwalebnie. D. 20 tegoż miesiąca spaliła Angielska flota przez zdradę Hollenderskiego kommandanta bardzo wiele kupieckich okrętow w Vlie. W miesiącu Lipca 1667 wtargnął Adm. Ruyter na Tamizę aż pod Chatam, spalił bardzo wiele woiennych i kupieckich okrętow i niektóre zabrał. D. 5 Sierpnia 1781 zaszła bitwa między eskadrami Kontraadmi. Zoutmann i Viceadmir.

Parker. Przeważająca Angielska flota cofnęła się po 4 godzinnej rozprawie.

Z Kopenhagi d. 27. Lipca.

Posel Angielski przy dworze tutejszym wyjechał do Szwecyi.

Okręty kupieckie Amerykańskie, użyte w roku 1803 do handlu zagranicznego, były w takiej liczbie, iż mogły zabrac 787,424 beczek; liczba zaś wszystkich zagranicznych okrętów, które w tymże roku do portów Ameryki północnej zawinęły, była taka, iż mogły wziąć 163,889 beczek.

Na d. 16 b. m. zawinęła do tutejszego portu jedna fregata Angielska, która naprawy potrzebowała, a d. 20 popłynęła znowu do Sandu.

Kapitan Holm, który przybył z Indyy zachodnich, ogłosił w pismach publicznych co następuje:

"Wypłynąłem z St. Croix 7 Kwietnia; spotkał mię kuter Angielski i ostrzegł, abym się miał na ostrożności przeciw rozbojnikom morskim, krążącym w okolicy wyspy S. Tomasza. Tegoż samego wieczora zbliżyła się do moiego okręcika szalupa z 15 ludźmi, i zawołano z niej, abym się udał na pokład szalupy; a gdy niechciał wystrzelono z ręcznej broni. Miałem ją także 15 ludzi, ale bez karabinów; co widząc rozbojnicy, chcieli nas zabrac przez zahaczenie, i dokazaliby tego, gdyby odważny officyer i cieśla okrętowy mający siekiery, nie powalili niemi trzech, którzy najprzed wpadli na pokład. Pod czas tej walki kilku maytkow wzięto się do armatki, którąsiny mieli, i postanowili ją użyć; lecz że kul nie było, nabili ją kawałem czworograniastego żelaza, i tak szczęśliwie wystrzelili, iż rozbojnicza szalupa zaraz odpłynęła. Około północy spostrzeżono

trafem dwoch z tych łotrow utajonych pod rudlem, a popas wiszących w morzu. Wzięto ich i badano, a oni zeznali, iż szalupa i pan ich są z jedney wyspy Hiszpańskiej, i gdzie zaś będący na niej, są zbiegami różnych narodow. Złożyłem radę, która wyrzekła aby ci dway ludzie w morze wrzuconemi zostali, co zaraz skuteczniono.,"

Z Rzymu d. 16. Lipca.

Przybyło tu z Catanee trzech deputowanych, zakonu Maltańskiego z oznaymieniem J. Świętobliwości o śmierci W. Mistrza Tomasi, i uwiadomieniem go oraz o wybraniu na tę godność P. Bailli Carracioli, którego potwierdzenie upraszają.

P. Kawaler Micheroux, dyrektor wydziału do zagranicznych interesów Królestwa Neapolitańskiego, umarł w teyże stolicy po długiej i dolegliwej chorobie w 48 życia.

Od ośmiu dni wystawiono na widok publiczny przepyszną troykoronę od Cesarza Napoleona w podarunku J. S. przystaną.

Medyolanu d. 22. Lipca.

Nasz wice Król, w towarzystwie PP. Moscatti, Longo, i Mejean odwiedził wczoraj domy sierot żonierskich i cywilnych. Wszystko uważał i pilnie się o wszystko wypytywał; przyobiecał iż przyydzie wynagrodzić uczniow wszystkich klas celujących tak w naukach iak i obyczayności.

Marszałek państwa Jourdan kazał oznaymnić armii na d. 14, że Cesarz i Król uczul wielkie ukontentowanie, widząc dobry porządek, karność i ćwiczenie, a nadewszystko dobrego ducha w całym woysku, na dowód swego ukontentowania udarował Marszałka swym portretem diamentami obsadzonym.

Około środka tego miesiąca, dzikie zwie-

rze napełniły strachem i bojaźnią okolice Maui. Rozumiano z początku, iż to były wilki wściekłe; lecz dziś zdaie się byđż rzeczą pewną, iż to są lwy, i tygrysy, które uciekły swym panom. — wieśniacy i żandarmy poszli ścigać te bestyie, które już dwoie dzieci i iedną kobietę pożarły.

Z Strażburga d. 30. Lipca.

Zdaie się, iż będziemy mieli wkrótce szczęście oglądać Cesarstwo Ichmość w naszych murach. Rada municypalna przed wczoray odprawiła nadzwyczajne posiedzenie dla poczynienia potrzebnych przygotowań. Na tem samem posiedzeniu mianowano pierwszych officyerow straży honorowej, która odprawić będzie służbę w czasie bytności tu Cesarstwa Ichmość, którzy stać będą w patacu prefektury.

Z Genui d. 24. Lipca.

P. Brack mianowany dyrektorem cel w naszym departamencie, przybył tu dnia 20. Ta część administracyi, jest już zupełnie na sposób Francuzki urządzona.

Przed wczoray wyszło ztąd wiele oddziałow woyska, udając się do Antibes.

Jenerał Lacuée radca stanu, opuścił nasze miasto, powracając do Paryża.

Jenerał dywizyony Rusea, dowodzący na wyspie Elbie, od kilku dni tu się znajduje.

Z Nowego Jorku d. 2. Czerwca.

Stany Ziednoczone ciągle znajdują się w kwitnącym stanie. Woyna, którą toczą dwa wielkie w Europie morskie mocarstwa, nadaie naszemu handlowi czynność i rozległość nader korzystną. Handel udziela rolnictwu pomocy, którey potrzebaie dla kwitnienia.

Z tem wszystkim nasza marynarka w krótkim czasie, doznała różnych nieszczęść. Trzy okręty, które z wielkich Indyy płynęły, uc-

den podrugim zatoneły. Szacują do 8 lub 9 millionow piastrow szkodę, którą prywatni z tego przypadku ponieśli, a blisko 300 tysięcy, które stany straciły, albo raczey zyskać miały.

Osoby, które tego kraiu od lat 10 nie widziały, zaledwieby go teraz poznać mogły. Porobiono tam wspaniałe goścince, gdzie dawniey były drogi ciasne i nie wygodne. Nasze miasta przyozdobione zostały wielu gmachami tak publicznymi jak i prywatnymi. Nowy Jork pomiędzy innemi powiększonym został przeszło trzecią częścią w rozległości, a więcey jak czwartą częścią co do ludności.

Sródki, które przedsięwzięto tego roku przeciw w prowadzeniu żółtey gorączki, dobre sprawiły skutki, i spodziewamy się, że takowa ostrożność zachowa nas od powrotu tej plagi, którą nas iedynie opatrność od dawnego czasu dotykała.

Z Konstantynopola d. 30. Czerwca.

Choroby zaraźliwe, które się w Kanei i okolicach pokazały, coraz się bardziej rozpościerają, lecz ieszcze do tuteyszey stolicy nie doszły.

Xżę Alexander Sapieha wyjechał z tuteyszey stolicy do Aten, i pomimo wszelkich doznanych trudności i tych, jakich ieszcze doznać może, podróż swoją przez zachodnie prowincye państwa Ottomańskiego odprawi. Pamiętne szczątki kunsztu i gustu dawney Grecyi, oraz ważne kawałki służące do historyi słabości i upadku mocarstwa Tureckiego, stały się już korzyścią tej uczoney podróży, która procz tego przyniesie wielki pożytek dla mineralogii i botaniki.

Xżę Demetry Murousi ma teraz dozer nad ubogimi w tuteyszey stolicy.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 18. SIERPNIĄ 1805.

Dokończenie o posiadłościach Angielskich w wschodnich Indyach i teraźniejszym stanie tych krajów.

Pomimo tylu podbitych krajów nie ustaje jednak chęć zdobyczy w Anglikach owszem zdaje się powiększać, i tey jedynie chuci przypisać należy rownie niestuszną iak wszelkiej polityce przeciwną wojnę z naczelnikami Marattow. Podane parlamentowi papiery pokazują nadto iasno, iż kompania wystawia te nieszczęśliwe Xięta iako ambitnych nieprzyjaciół, ponieważ nie chcą iey dobrowolnie oddać większey części swoich krajów. Osobliwsza rzecz, iż Peishwę nazywają mouarcbą, naczelnikiem innych Maratskich Xząt, gdy tym czasem jest im rowny i pierwszym tylko ministrem ligi. Nie był tylko pierwszym w lidze i nie miał mocy zawierac ostatniego traktatu, przeciw któremu nawet miał wewnątrz wstąpić. Podobnie postąpiono z Scindisbem, odmalowawszy go iako Xcia słabego, rozpustnego i rozboyniczego, narzucił mu rząd Angielski traktat, na mocy którego powinien był zawsze w swoim kraju trzymac Angielską armią, ustąpić kompanii prowincyę, któraby wystarczyła na żołd dla teyż woyska, utrzymywać zawsze stronę Anglikow z Nizamem i innymi mocarstwami Indyostanu, oddać kompanii część swoją w Duab i twierdze Agra i Delhi, a to dla iego własnego dobra i bezpieczeństwa.

Zarzucają Marattom, iż w celu nieprzyjaźni względem Anglikow przyięli do swego woyska officyerow Francuzow; utrzymywano nawet, iż zuayduie się u nich do 14,000

Francuzkiego woyska pod kapitanem Perron; lecz to jest rownie fałszywe iak przesadzone twierdzenie. Mała tylko liczba Francuzow znajduje się w armii Marattow, i obawiać się nie trzeba, aby się od nich nauczyli europeyskiej taktyki, przeciwnie owszem dawny ich sposob prowadzenia małemi korpusami woyny, tyle stał się Anglikom okropny, ile Partowie Rzymianom. Scindisb nie chciał nigdy cierpieć u siebie Francuzkich żołnierzy; a lubo upokorzącego traktatu nie przyjął, nienawidził jednak Perrona, i miał go w podeyrzeniu, i ta iego nienawiść zniewoliła go do kapitulowania z małą garstką woyska. Rozrzucenie Angielskiej armii na niezmierney przeszczeni od Delhi do Poobah jest z resztą bardzo niebezpieczne, gdyż musi się zarowno obawiać zdrady przybranych do woyska Seapoiow, iako też bydź ostrożną względem nieprzyjaźnych zamysłów kraiovcow,

Tem wyiasnieniom, które pochodzą od wiadomego rzeczy człowieka, i wiele rzucają światła na pokryty ciemnotą stan Indyow, nie wiele ministeryum Angielskie zarzucić może. W czasie sporow względem interesow Indyjskich wyraził P. Fox z właściwą sobie żywością: "Po pokonaniu Typpo-Saiba zbroczywszy rękę we krwi, chciano wiarotomnie zawrzeć przymierze z Marattami. Lecz, jeżeli woyna z Marattami prowadzona tylko jest z boiaźni Francuzow, tedy można tego pozorow przeciw każdemu Indyyskiemu użyć kraiowi, i wszystko wciąż niszczyć aż do wielkiego muru Chńskiego. Woyna z Marattami jest dla tego tylko prowadzona, że oni jedni zuayduią się w Indyach, to jest poty będąc prowa-

dzona, poki sałe Indye podbitemi nie zostaną., Jakoż taki zdaje się mieć plan Angielska kompania, aczkolwiek to szerzenie się niebezpiecznem stać się dla niej kiedyś może.

Po obaleniu straszego niegdyś dla kompanii państwa Mysory, jeden tylko ieszcze naród ośmielił się zaprzeczać Anglikom wyłącznego posiadania pięknego półwyspu z tej strony Gangesu. Marattowie zajmują pierwsze miejsce pomiędzy mieszkańcami Przedindyj w utrzymaniu dotąd swej niepodległości, i ściągają uwagę dziejopisa, który wielką znajduie trudność w doysciu ich początku.

Marattowie, właściwie Maharattor zwani, i t. d. należą do woennego pokolenia Rabbuttow, którzy w kastach Indyjskich drugie zajmują miejsce, i stanowią nieiako ślachtę. Przez wiele wiekow nie było ich inię znane. Wypędzeni z prowincyi Indoftanu przez Mogolow, gdzie byli osiedli, szukali w gorach, rozciągających się od Suraty aż do wysokości Goa, schronienia, i utworzyli tam kilka małych kraioy, które początkowo były jeden od drugiego niezależne, ale wczasie w jeden kraj zamienione zostały. Naczelnik ich mieszkał w Sattarach. Większa część narodu trudniła się rolnictwem, chodowaniem bydła i poczęści rękodzielniemi; ci jednak, dla których spokojna praca nie miała powabu, bawili się rabunkiem. Skłonność ta do rabunku szerzyła się coraz bardziej, i wkrótce wszystkich mieszkańców zaraziła, iakoż w 17 wieku Marattowie uważani tylko byli iako rozbojnicy, którzy bogate karawany rozbiiali.

Z tem wszystkim przedstawiali na tych pojedynczych przeciw własności napadach, poki wiadomy zdobywca Aureng-Zeb niepokusił się narzucić Indyanom Mahometańskiej religii, a ci nie wezwali Marattow na pomoc i przekonali ich o ich mocy. Ta Epoka utworzyła im nowy zawód. Widziano ich kupami spuszczałających się z gór na małych wprawdzie koniach, ale mocnych, wytrzymałych na trudy i niepotrzebujących inney żywności nad trawę, którą sobie każdy iędziec kosił. Turban, opaska, która osłaniała na gość, i mizerny płaszcz, który na plecach wisiał, a na noc za pokrycie służył, oto cały ubiór iędzca. Żywność iego składała się z torby ryżu i skorkzaney fiaszy z wodą. Nie miał innego oręża procz szabli, która tak była ostra, iż europeyskie szable, podług mowy Marattow, do kraiania tylko masła przydatnemi były.

Dzkie te hordy zgromadził Raiah Sevagi, czyli Seva-Dszi, ukrutny i wiarołomny

człowiek z pokolenia Bunselos, który miał wszystkie od przyrodzenia przymioty, aby się stał najznakomitszym rozbojnikiem. Posłużyło mu szczęście, opar się ogromney sile Aureng-Zeba, która nie przeciw niemu w gorach zdziałać nie potrafiła, stał się naysposobniejszym Xciem w Indjach i utworzył w Kunkan wstąż brzegow ku Bombaiowi aż do środka gór ogromne państwo, które po swej śmierci w roku 1680 swem następcem zostało. Doznali ci wprawdzie losu Merowingow; lecz Marattowie coraz bardziej się rozszerzali i byli tak potężnemi, że nakoniec obalili państwo W. Mogola. Teraz są jedynym narodem, który stać się może w Przedindym Anglikom niebezpiecznym; i daleko groźniejszemi bydyby mogli kolossalnemu Anglikow w Indjach państwu, gdyby tylko w ich urządzeniu większa jedność zachodziła. Podzielona pomiędzy wielu Xiążąt siła 400,000 wojownikow, stałaby się nader groźną, gdyby jedną kierowaną była ręką. Z tego względu porównano państwo Marattow, co do wewnętrznego urządzenia, do Rzeszy niemiecką; lecz nie trafnie, gdyż Peishwa, mieszkający w Poonah, nie ma żadnych praw zwierzchnictwa i właściwie jest tylko pierwszym urzędnikiem ligi. Rozległość kraiu Marattow rachują (czego jednak dokładnie wiedzieć nie można) do 34,000 mil kwadratowych, a dochody różnych Xiążąt do 120 mill. Rupioy.

Pomiędzy temi Marattskimi Xiżętami nie maig Anglicy niebezpieczniejszego nieprzyjaciela nad Jeswant Row Holkara, który chociaż nie raz popity zawsze z nowemi siłami do boiu staie. Jest właściwie przywódcicielem, i okrutnego charakteru, ale przytem czuynym, baczny, sprawnym i podstępny. Anglicy nie mogą spokojnie posiadać niezmiernych swoich osad, poki tylko Holkar i Amyr-Khan żyją.

Amyr-Khan, naysztetniejszy i naysaufszyp pomocnik Holkara, który w iego służbie wyszedł z prostego Patana na wodzą, jest dla woyskowych swoich talentow, moralności i przewagi nad Holkarem interesującą osobą. Jest nadzwyczaj poważnym, ślachtetnym, i aż do rozrzutności boynym; wszystkie iego przedsięwzięcia noszą cechę wielkości. Korpus Patanow, który czasem bywa znaczny, zostaje pod iego rozkazami, i on zdaje się kierować woiennymi działaniami Holkara. Lubi cząstkowa wojnę, którą bardzo dobrze umie prowadzić, i troskliwie unika stanowiącey biłty, której wypadek mógłby być wątpliwy.

W wielu rozprawach dał niepożpolite dowody meztwa. Więcey szuka chwaty niżeli bogactw; pieniądze nie mają u niego żadnego powabu; i często przez szczodrość musi się uciekać do kasły swego przyjaciela. Lubi Europejczyków; ale ci nie zrobią przy nim szczęścia, jeżeli tylko pieniądze lubią. Na rzetelności jego słowa można polegać, którego nie raz przeciw wyraźney woli Holkara dotrzymał. Uratował życie Europejskim jeńcom, których ten chciał kazać pozabić. Inną razą udał się jeden Łudyński Xżę na słowo do Holkara, którego ten

chciał w niewoli zatrzymać; lecz Amyr - Khan sprzeciwił się temu i wyraźnie oświadczył, iż będzie jego nieprzyjacielem, jeżeli takowe wiarołomstwo popełni, i Xżę nieutracił wolności.

W początkach terazniejszey wojny szczęściło się Holkarowi przeciw Anglikom poki tylko prowadził częstkową wojnę; lecz iak tylko przeciw radzie przyjaciół odważył się na otwartą wojnę, przeszło szczęście (iak z Gazet wiadomo) na stronę Europejskiej taktyki.

D O N I E S I E N I A .

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej wszystkim, którym na tym zależy, wiadomo czynią: że Blankiet stemplem dawnym z kraycarowym oznaczony, podpisem w te słowa *Kazimierz Kariski* bez daty opatrzoney, a w roku 1798 P. Komornikowi Kuroszowi dany *zeginął*; pośradczowi oraz tego Blankietu zaleca się: ażeby go w przeciągu roku jednego do sądow tutejszych tym pewniey wniosł; gdyż iuaczey Blankiet ten za żadeb i za umorzony ogłoszony będzie, a wydawca onegoż od wszelkiego obowiązku względem zatrzymującego takowy Blankiet uwolniony zostanie. W Krakowie dnia 14 Maja 1805.

Jakob Kulezycki.

Hrabia de Bubna.

F. Pohlberg.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniej.
Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej do powszechney wiadomości podają, że na wniesioną przez opiekę małoletnich po niedy Ignacym Zakrzewskim pozostałych dzieci do protokołu komisji w celu zawarcia z wierzycielami tegoż Zakrzewskiego kompanacyi na dniu 2 Lipca r. b. asumowanego, proźbę, dobra małoletnich, iako to *Klucz Zelechowski* w cyrkule dawniey Radzyńskim leżący przez publiczną licytacyą w szescioletnią *arendowną* posesyją naywięcey dającym wypuszczone będą, i że termin licytacyi tey na dzień 1 Września r. b. godzinę 9 z rana naznaczą się pod następującemi pryncypalniejszymi warunkami.

1) Dobra te częściami, iako to:

a) Miasto Zelechow z folwarkiem, z wsią wsią *Zelechowską* i teyż folwarkiem, tudzież wsiami *Powaty* i *Kamionką*, z osadą *Stelmachy*, z wsią *Wilczyska* i folwarkiem, z wsiami *Łomnica*, *Krupa*, i *Kozłowka*, tudzież propinacyą na *Maydanie* czyli *Franedorfie*, wyjąwszy *officynę*, *murowaną*, *ogrod*, i części *łaki Doty* nazwaney podług ustanowionej w dziele *de-taxacyi* pro pretio fisci ceny, za summę 85 454 zł. pol.

b) Wsie *Kębtów* z folwarkiem za summę . . . 3797 zł. pol. 22 gr.

c) Wsie *Cieckomin* z folwarkiem za summę . . . 6194 zł. pol. —

d) Wsie *Guzowka* z folwarkiem za summę . . . 2003 zł. pol. 6 gr.

e) Wsie *Goniwilk* z folwarkiem *Zasiadały* i grontami folwarcznemi i *Grabowem* za summę 6703 zł. pol. 6 gr. wypuszczone będą.

2) *Dzierżawa* z dniem 24 Czerwca roku 1811 skończy się; i dzierżawcy, prowenta od dnia 24 Czerwca r. b. aż do aktualney tegoż intromisji od terazniejszych sekwestrow wybrać się mające powrocone będą.

3) *Każdy* z licytujących trzecią część summy pro pretio fisci ustanowionej przed licytacyą tytułem zakładu złożyć obowiązany będzie; naywięcey dający zaś *czatoroczna* summę za pierwszy rok swey dzierżawy w terminie dać, za następne zaś *cztery* lata każdego roku dnia 24 Czerwca takż *czatoroczna* summę, a w ostatim roku resztę tylko do złożoney na zakład summy, podobnież dnia 24 Czerwca, do rąk mającego się ustanowić rządzący, z góry

pod przepadkiem złożonego zakładu, i odpadnięciem od dzierżawy, tudzież przedsięwzięciem każdego roku, w którymby wypłata nie nastąpiła zszkodą i zakładem jego nowej licytacji, wypłacić obowiązany będzie.

4te Summa z licytacji wypadająca w dwóch trzecich częściach w monecie kurs mającej; jedna trzecia część zaś w złocie czer. po zł. pol. ośmnaście rachując wypłacana być powinna.

Wszyscy zatem zadzierżawić rzeczono dobra życząc sobie wzywać się, ażeby w naznaczonym dniu i godzinie w tutejszym C. K. sądzie stawili się i wolno im zostawiając resztę warunków w tutejszey sądowej registraturze przeczytać.

Kajetan Michałowski V. P.
D. Władich,
Dornfeld.

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Lubelskich Galicji Zachodniey
Dnia 10 Lipca 1805 roku.

J. Łuczyński.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicji zachodniey JW. JX. Jana Dębowskiego Biskupa Kamienieckiego, Franciszka Oycy i Pawła i Jozefa synów Bielińskich, Franciszka Zarębę, Gertrudę z Torickich Woyciecha Zaręby żonę, tudzież Stanisława Bielińskiego najmniejszym Edyktem uwiadomiał, że Jan Kanty Maszkowski przeciwko nim i innym wierzytelom Stanisława Bielińskiego względem percepcyi tak samego dłużnika Stanisława Bielińskiego iako też i jego wierzyteli co do uznania pierwszeństwa praw do summy 25,8601 zł. pol. na Parysowie zostający stosujących się, zażobę nsądu tego podał i o pomoc sądową dopraszał się.

Ze zaś Sąd ten dla ich zagranicą przebywania, oznymże tutejszego sądowego adwokata Fiedorowicza z ich kosztem i niebezpieczeństwem za patrona naznaczył, i z tym rozpoczęty spor podług przepisanych dla Galicji Zachodniey praw przewidzianym i ukończonym zostanie; zaczem ciż niniejszym Edyktem nponimają się, ażeby na dzień II Września r. b. godzinę 9 ranną do excecpcyi stawili się, i nadanemu sobie patronowi dokumenta do sprawy służące oddali, lub też innego patrona sobie obrawszy, tego Sądowi donieśli, zgoła nie, co tylko do poparcia sprawy swey skutecznym być sądzą i prawem jest dozwolone, czynić nie zaniedbali, gdyż inaczej wyuiknąć mogące z zaniedbania, niemife skutki samiby sobie przypisać byli winni. Dan w Lublinie dnia 10. Czerwca 1805 roku.

Kajetan Michałowski. V. P.
Domastowski.
Władich.

Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Lubelskich Galicji zachodniey.

Łuczyński.

Z strony C. K. Prefektury [Lipowieckiey daie się uwiadomienie, iż następujące Realności Dominikalne d. 30 Sierpnia r. b. na rok I, i podług okoliczności na 9-leta zalicytowane będą.

- 1.) Młyn pod wsią Zarkami na rzece Cnecusa o dwóch kołach mącznych jednym Jagielniku, tudzież Tartak trybowy z gruntem morgow 20 □ sążni 163, prætium fisci 130 Zł. ryń.
- 2.) Młyn pod Alwernią na rzece Regulska o jednym kole mącznym, jagielniku, tudzież Tartak z gruntem i z łąkami na morgow 14, prætium fisci 86 Zł. ryń.
- 3.) Propinacya, to jest wyszynk wódki, piwa, wina i miodu we wsi Jeleniu, prætium fisci jest 770 Zł. ryń. 30 kr.
- 4.) Zależdna karczma we wsi Zarkach z należącemi gruntami na I morg præt. fisci 10 Zł. ryń.
5. Karczma Buinik zwana za wsią Zagorzem z gruntami na I morg prætium fisci 5 Zł. ryń.
- 6.) Szynkowny dom Siemiola nad wsią Babice prætium fisci 3 Zł. ryń.
- 7.) Karczma we wsi Mętkowie z gruntem i z łąkami morgow 4 □ sążni 47 1/2 ta będzie 15 Zł. ryń.

Wypuszczona za

Chętni do licytowania mają na zwyż wyrażony dzień 30 Sierpnia r. b. rano o godzinie 9 w kancelaryi tutejszey zaopatrzeni z wadium 10 od sta stanąć i każdego czasu punkta kontraktu czytać można.

Zydzi do licytacji dopuszczeni nie będą. W Lipowcu d. 20 Lipca 1805.

Maly.

(Przy dzisiejszey Gazecie znajdzie się drugi dodatek.)

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Krakowie dnia 18. Sierpnia 1805.

DONIESIENIA.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym do publiczney podaie wiadomości, iż na żądanie Jozafata Lipskiego osiadłości Jacka Swieszkiewicza to jest dom pod Nr. 367 w wydziale III. stojący, tudzież połowa jurydyki Wygoda zwaney zł. ryń. 1075 kr. 20 urzędownie roku 1805 oszacowane na zadosyc uczynienie summ 1747 zł. pol. 240 zł. pol. i 100 zł. pol. tudzież 11 zł. ryń. 5 zł. ryń. 39 kr. i 20 zł. ryń. przez publiczną licytacją dnia 12 Września b. r. o godzinie 3 po południu tu w sądzie pod następującemi warunkami sprzedane zostaną.

1) Aby każdy chęć kupna mający przed licytacją dzieliłą część ceny szacunkowey jako wadyum złożył.

2) Aby kupiciel tych osiadłości, cenę wylicytowaną w przeciągu 14 dni do depozytu magistratualnego złożył.

3) W przypadku gdyby kupiciel kondycyi Nro. 2 położoney niedopełnił, tedy na jego expens nowa licytacya przedsięwzięta zostanie.

Wszyscy zatym chęć kupna mający w przeznaczonym miejscu i dniu stawić się mają.

Wreszcie wierzyciele prawo zastawu nań mający, napominają się aby nieczekając osobnych przypozwań długi swoje do protokołu w czasie licytacji tym pewnie zadyktowali, gdyż inaczej co do ceny szacunkowey tych osiadłości, żaden wzgląd na tychże miany nie będzie.

Gollmayer.

Łodziński.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 1. Lipca 1805.

Jozef Maiewski.

Magistrat Miasta Ces. Król. Stołecznego Krakowa niniejszym Edyktem uwiadomia, iż na żądanie Jędrzeja i Maryanny Sakowskich małżonkow na zażyczenie summy 4000 Zł. pol. wraz z prowizją i expensą prawną, kamienica Jana i Maryanny Rostergow własna pod Nrem 537 na Floryańskiej ulicy stojąca sądownie w roku 1802 Zł. ryń. 7234 kr. 55 oszacowana, tu w sądzie d. 26 Września r. b. o godzinie 3 po południu przez publiczną licytacją podług następujących warunkow sprzedana będzie.

1) K. gdy chęć kupienia mający, przed zaczęciem licytacji 10tą część szacunkowey summy jako zakład złożyć ma.

2) Przyszły kupiciel teyże kamienicy cały szacunek wylicytowaney summy w przecią-

ga 14 dni po ukończeniu licytacji do depozytu sądowego złożyć powinien, inaczej na ko-
szta tegoż nowy termin licytacji byłby wyznaczony.

Wszyscy chęć kupienia mający na wzywż rzeczony termin i miejsce zwołują się.

Wierzyciele zaś wszyscy prawo zastawu na niey mający napominają się, aby nie cze-
kając osobnych przypozwań swois pretensye do protokołu licytacji wzywż rzeczoney wnie-
śli, inaczej żaden względ potym na tychże miany nie byłby.

Gollmayer,
Łódziński.
Kozłowski.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.

Dnia 12. Lipca 1805.

Majewski,

Z Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa, wszystkim się buduiącym lub reparacyą
w domach swych mającym, ninieyszemi przypomina, gdyż się magistrat niechęnie dowiaduje,
że 15, 16, i 17 §. nowego ogniowego rozporządzenia ściśle zachowanym nie bywa, to jest, iż
do reparacyi domow nie inni, iak tylko doskonali i doświadczeni majstrowie, lub też pod
dobrego majstra dozorem robiący czeladnicy do wszelkich domow reparacyi, nie zaś iako-
wi partaczę brani bydź powinni. Zaczym zalecają się ieszcze raz takowe punkta tego prze-
pisu z tym dokładem, że każdy w szczególności wykroczony przypadek, bez względu usta-
nowionemi grzywnami i t. d. ukarany bydź musi, tym pewniacy, gdy takowe wykroczenie
popetnione, do zakazanego partactwa tylko okazyją się staie.

W Krakowie dnia 6go Sierpnia 1805 roku.

Gollmayer V. P.
Rangstein.

Hohn.

Stosownie do najwyższego dekretu nadwornego pod 17tym zeszłego miesiąca Czerwe-
nadaie się właścicielom kartonowey chustkowey, stołowo-bieliznowey i nankinowey fabryki
w Kofaczycach proszone upoważnienie krajowych fabryk: a to w tym sposobie: iż

1. tych wszelkich wolności i swobod ogólnie używać mają, które wszystkim fabry-
kantom i antreprenerom fabrycznym publiczniei patentami zapewnione;

2. Ze ta fabryka na swoją własną potrzebę, i do wyrobienia towarow, tudzież warszta-
ty do potrzebnych sobie robot pomocniczych trzymać, a w swoim rodzaju tkactwa ucz-
niow ewidic, wyzwalad, kunszafty onym dawać, i porządną czeladź mianować, niemniacy
swoich własnych majstrow fabrycznych ustanawiać może; nakoniec

3. pozwala się tej fabryce oprócz własnego stempla fabrycznego używać C. K. Orła s
napisem na okoto:

C. K. uprzywileiowana Kartonowa, chustkowa, stołowo-bieliznowa i nankinowa fa-
bryka w Nawsiu.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniey ninieyszym Edyktem Ur. Kaźmie-
rza Rudzińskiego męża i kuratora stabej na umyśle żony swojej Apolonii z Ossolińskich Ru-
dziński uwiadomniają, że Jozef Ossoliński przeciwko niemu i Maryannie z Ossolińskich Roze-
wertow, tudzież Jozefowi de Hulidow Kuszłowi oycu i opiekunowi sptodzonych z Teresją
Ossolińską dzieci o zapłacenie summ 3318 zł. p. 10 gr. kapitalney i 3318 zł. p. prowizyonal-
ney, tudzież vadium 192 zł. p. i połowy kary 11 zł. p. 6 gr. wraz z expensą prawną pod
dnem 23 Stycznia r. zeszłego ad Nro. 1365 żalobę u Sądu tego podał, i o pomoc sądową
dopraszał się.

Ze zaś sąd ten dla niewiadomości iego pomieszkania onemuż tuteyszo sądowego adwo-
kata Zarańskiego z iego kosztem i niebezpieczeństwem za kuratora ustanowił, i z tym rozpo-
częty spor podług przepisanych dla Galicyi Zachodniey praw petraktowanym i ukończo-
nym będzie, zaczen tenże ninieyszym Edyktem upomina się, ażeby w przeciągu dni 90 wraz
z drugimi odpowiedział, i dodanemu sobie patronowi dokumenta do sprawy swey służące

oddad, lub ianego adwokata za patrona s. ile obrawszy, Jiego sadowi doniosl, zgotal niczego, co tylko do poparcia sprawy swej skutec. ym bydz sadi, i prawem dozwolone, czynic nie zaniedbal, gdyz inaczej wyniknac mogac z zaniedbania nie mite skutki samby sobie przypisac byt winien. Dan w Lublinie d. 24 M 1805.

Kajetan Michalowski.

Doflenberg.

Wladich.

Z Rady C. K. Sadow Szlach. Lubelskich Galicyi Zachod. Rayski.

Ces. Król. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej niniejszym Edyktem Ur. Elzbieta z Kosińskich Plucinę niegdyś Woyciecha Kosińskiego sukcesorkę uwiadomiają, że Łukasz Turcki przeciwko niej i innym współpozwanym o przysądzenie własności krzaków między grontami dóbr Jabłonna, Ruska i Lacka leżących pod dniem 25 Kwietnia r. b. żatobę podał, i pomoc sądową dopraszał się.

Gdy zaś Sąd tutejszy dla iey za granicą, przebywania oneyże tuteyszego sądowego adwokata Obniskiego z iey kosztem i niebezpieczeństwem za kuratora ustanowił, i z tym rozpoczęty spor podług przepisanych dla Galicyi Zachodniej praw pertraktowanym i ukończonym zostanie: zaczem taż niniejszym Edyktem napomina się, ażeby w przeciągu dni 90 wraz z drugimi odpowiedziała i dodanemu patronowi dokumenta do sprawy swej służące oddała, lub inszego patrona sobie obrawszy tego Sadowi doniosła, zgotal niczego, co tylko do poparcia sprawy swej skutecznym bydz sadi, i prawem dozwolone, czynic nie zaniedbala, gdyz inaczej wyniknac mogace z zaniedbania sprawy niemite skutki samaby sobie przypisac byta winna. Dan w Lublinie dnia 9 Maia 1805.

Kajetan Michalowski.

Domastawski.

Doflenberg.

Z Rady Ces. Król. Sadow Szlach. Lubel. Gall. Zachodniej. Rayski.

C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej JW. JX. Marcina Szep tyckiego niniejszym Edyktem uwiadomiają, że Szymon i Piotr Kofhscy o zapłacenie 27 czer. zło, w złocie wraz z prowizją, żatobę przeciw niemu podali, i o pomoc sądową dopraszali się.

Ze zaś Sąd ten dla iego za granicą przebywania onemu tuteyszo sądowego adwokata Hakenszmida za kuratora z iego kosztem i niebezpieczeństwem dodał i z tym rozpoczęty spor podług przepisanych dla Galicyi Zachodniej praw pertraktowanym i ukończonym zostanie, zaczem teaż niniejszym Edyktem upomina się, ażeby w przeciągu dni 90 do excepcyi stawil się, i dodanemu patronowi dokumenta do sprawy swej służące oddał, lub też ianego patrona sobie obrawszy tego sadowi doniosl, zgotal niczego co tylko do poparcia swej prawy skutecznym bydz sadi, i prawem dozwolone, czynic niezaniedbal, gdyz inaczej wyniknac mogace z zaniedbania niemite skutki samby sobie przypisac byt winien.

Dan w Lublinie dnia 30 Kwietnia 1805 roku.

Kajetan Michalowski V. P.

Domastawski.

Doflenberg.

Z Rady C. K. sadow szlacheckich Lubelskich Galicyi zachodniej, Rayski.

C. K. sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymiają tym Edyktem Panu Kazimierzowi Szembekowi: że Kr. urząd fiskalny imieniem kościoła S. Annyu sadow tych — o zapłacenie summy 500 zł. pol. z prowizją i kosztem prawnym — żatobę na uiegotodał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosil.

Gdy zaś sady te, nie mając wiadomości gdzie on zostaje lub czy weale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, osemuż Panu Szembekowi adwokata tuteyszego Spytackiego, z iego szkoda i iego kosztem zastępcą postawowały, z którym proces ten stosow-

nie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisanej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest dnia 16 Październiku 1805 roku sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądzi; inaczej bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wynikać mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Jakob Kulczycki.

W. Lichocki.

F. Pohlberg.

Z Rady Ces. Król. Sędow Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
w Krakowie dnia 16. Lipca 1805.

Scherauz.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmia tym Edyktem PP. Rwie z Tartow Dembowski, Janowi Floryanowi Tarło, Agneszce z Tartow Oskierczyń, Balbinie z Tartow Sierakowski, i Maryannie z Tartow Oliżarowy: że Pan Kazimierz Tarło u sądow tych — o przecięcie sprawy przez Fiskusa Królewskiego imieniem kościoła Zakłuczynskiego względem zapłacenia summy 3000 zł. pol. z prowizyą i kosztem prawnym sobie intencjonowanej — żalobę na nie podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie one zostają, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, onymże przypozwanym adwokata tutejszego Ekielskiego, z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten słownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisanej rozpocznie się i ukończony będzie; one przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest dnia 15 Października r. b. same stanęły, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestały, albo nakoniec innego sobie patrona obrały, tego sądom tutejszym wymieniły, i podług przepisu tych środków prawa używały, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądzą; inaczej bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wynikać mogącą sameby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winne były.

Józef de Nikorowicz.

W. Lichocki.

F. Pohlberg.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
w Krakowie dnia 3 Lipca 1805.

Scherauz.

Dnia 2. Września r. b. z strony C. K. Cyркуtu Krakowskiego znów dwa dzwony, cztery ostarze, jedna ambona, dwa stare konfesyjonyaty, i dwa małe schodki największy ofiarującemu za gotową zapłatę przez publiczną licytacją sprzedane będą.

Chcący kupić tak duchowui, jak też i świeccy na wyżey wyrażonym dniu rano o godzinie 9 w klasztorze XX. Karmelitow na Piasku przy Krakowie znajdować się mają.

W Krakowie d. 29 Lipca 1805.

Dnia 16 Września t. r. Kamienica na szpitalney ulicy pod N. m. 606 sytuowana do C. K. funduszu Religii należąca, powtornie przez licytacją publiczną sprzedana będzie,

Chcący Kamienice tę kupić, z wadim 336 Zł. ryń. wynoszącym zaopatrzyć, i na wyżej wspomnianym dniu o godzinie 9 rano w tutejszey kancelaryi znajdować się mają, gdzie im przed licytacją wszystkie kondycye kupienia tej Kamienicy oświadczone będą.

Dan w C. K. Cyркуle Krakowskim d. 29 Lipca 1805.